

ПРОТОКОЛ

№ 1758

гр. Пазарджик, 10.11.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Христо Георгиев

при участието на секретаря МАРИЯ Й. ЧАМОВА

Сложи за разглеждане докладваното от Христо Георгиев Гражданско дело №
20235220101085 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

Ищецът И. С. П., редовно призован чрез процесуалния си представител,
не се явява лично. За него се явява адв. А. Д. от САК - надлежно
упълномощена с исковата молба.

Ответникът ГД „Изпълнение на наказанията“- София - редовно
призовани, се представлява от юрк. Р. Р. - надлежно упълномощен с отговора
на исковата молба.

АДВ. Д.: Няма процесуална пречка. Моля да се даде ход на делото.

ЮРК. Р.: Няма процесуална пречка. Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на
делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

На основание чл. 143, ал. 1 от ГПК пристъпва към изясняване на
фактическата страна на спора.

АДВ. Д.: Поддържам исковата молба. Оспорвам отговора на ответника.
И бих искала да взема становище по същия. Противопоставям се на
твърденията на ответника, че при 24-часовите смени се осигуряват на
служителите три почивки за хранене от по 30 минути. Съгласно ДР

/допълнителните разпоредби/ от Заповедите за разпределяне на работното време на държавните служители в затвора, почивка за хранене или обедна почивка, което е едно и също, е период от време, през който служителят не изпълнява служебните си задължения. На надзирателите, какъвто е и ищецът към настоящия момент, не се осигурява такава почивка, а се осигурява време за хранене, което е съвсем различно и през което не се прекъсват изпълняваните задължения, и това време следва да се зачита като отработено време. Съгласно разпоредбата на чл. 16 е, ал. 5 ППЗИНЗС, когато по време на (цитира разпоредбата), „се осигуряват 90 минути почивка при 24 часов режим на работа и респективно 60 минути почивка при 12 часа”. Видно от разпоредба на чл. 16е, ал. 1, т. 6 ППЗИНЗ (цитира), а съобразно чл. 16, ал. 2 ППЗИНЗС (цитира), същото се отнася и за 24-часовия график на дежурството. Отделно от това твърдя, че надзирателите и командирите на отделенията не успяват да ползват предвидените в заповедта две физиологични почивки от по 15 минути.

Предвид тези твърдения на ответника, възниква необходимост от разширяване на задачите на ССЧЕ, за да се установи дали почивките са отчетени и заплатени от ответника. Ако допуснете ССЧЕ бих искала да разширим предмета на дейност на експерта, като бих искала с допълнителна молба да формулирам допълнителни въпроси към вещото лице, за което моля да ми се предостави възможност в даден от съда срок да депозирам нарочна молба с поставени допълнителни въпроси.

На второ място, оспорвам твърденията на ответната страна, че подписите на ищеца в постовите книги, от тях може да се направи ясна преценка за края на работната смяна на служителя. Неверни са твърденията на ответната страна, че със сдаване на поста в края на смяната за служителя няма повече никакви задължения. Със сдаване на поста не приключва работното време на служителя, тъй като същият трябва да се придвижи до място за отвод и по време на него всеки един служител изяснява как е преминало дежурството, какви нередности са възникнали и какви мерки са взети за отстраняването им. Имайте предвид, че отводът започва едва когато се съберат всички постови служители, а те са около 20 човека, които сдават постове си всеки един за различно време, в зависимост от характера на самия пост. Едва след него приключва и работната смяна на надзирателите. Поради това считам, че тези твърдения, че подписите са годно доказателство,

не биха могли да служат като такова.

Относно представения протокол № ВД/МЗ-48/12.02.2019 г. по категоричен начин се установява, че реалният период от време, с който се удължава работната смяна на ищеца е с 1 час, а не 30 минути, както се твърди. Неверни са твърденията на ответника, че засеченото от Комисията време на удължаване на работата в затвора е 30 минути, напротив точно същата комисия с участието на цитирания председател на синдиката на служителите в Затвора Е. М. Б. е отчела след направено измерване, че времето на удължаване на работата е 1 час. От тогава до днес повторно измерване и засичане на необходимото време за удължаване на работните смени не е правено, а единствено и само са издавани нови заповеди, които отменят тогава действащата Заповед № 155/12.11.2018 г. Тя е действала едва 6 месеца, може би поради финансовата неизгодност на ръководството. Представям Ви копие от нея и моля да бъде приложена и приета като доказателство по делото.

Не поддържам искането си по чл. 190 от ГПК за представяне на писмени документи от ответника.

Моля да приемете, че претенцията за мораторна лихва, изчислена върху дължимата неизплатена част от месечната нетна сума за получаване на трудовите възнаграждения е от датата на изпадане в забава /от 1-во число на месеца, следващ този, за който се дължи – 01.04.2020 г./ до момента на подаване на исковата молба в съда – 24.03.2023 г., т. е. за периода 01.04.2020 г. - 24.03.2023 г. и възлиза на приблизително 500 лв. Моля да бъде начислена и законна лихва върху главницата, считано от 24.03.2023 г. до окончателното изплащане на задължението.

Представям и моля да приемете копие от Заповед № 155/12.11.2018 г.

ЮРК. Р.: Уважаеми господин председател, поддържам отговора на исковата молба и оспорвам исковата молба. Оспорвам Заповед № 122/12.11.2018 г., тъй като същата не обхваща процесния период. Относно оспорването на колегата, времето за почивка, че не се зачита за работно време 30-те минути и двете почивки по 15 и общо 90 минути при 24 часа, правя уточнение, че съгласно ППЗИНЗС, ЗИНЗС и всички Заповеди за работното време, този период от време е зачетен за работно време – момента, в който се хранят, в който имат почивки за физиологични нужди. Посочено е във всяка

Заповед, отчетено е, има препратка ППЗИНЗС. Така е, това е зачетено в работното време на 12 часа – 12 часа и 30 минути.

По отношение на протокол № ВД/МЗ-48/12.02.2019 г., моля да се зачете като допусната техническа грешка и да се чете 1 час, а не 30 минути. Това е отчетено през 2019 г., когато надзирателите са работили на различен режим. Там е било отчитано 25 часа и 30 минути, а дори е имало месеци 26 часа, след това се прави уеднаквяване със заповед на главния директор, която сме представили и след това със заповеди на началника на Затвора Пазарджик, което отчитане е съобразено със съдебната практика на ОС Бургас на дела преди 2019 г., преди времето, когато не са се зачитали тези допълнителни 30 минути. И след като са влезли в сила решенията на ОС Бургас, ГДИН зачита 30 минути допълнително на 24 часов наряд и 30 минути на 12 часов наряд, каквато съдебна практика се ангажираме да бъде представена следващия път или по същество.

Представям и моля да приемете 2 бр. компактдискове, съдържащи видеозаписи от DVR-системата за видеонаблюдение от Затвора Пазарджик, които са относими към исковия период и обхващат последните 2 седмици от исковия период на отделението на ищеца, които реално показват времето на влизане в Затвора, развода на служителя, сдаването и приемането на постовете, последващия отвод и напускането като реалното времетраене се вижда, че е 30 минути.

Моля за следващото с. з. да бъде допуснат до разпит един свидетел при режим на призоваване от вас по месторабота. Това е главен инспектор по охраната Г. Ф., който отговаря пряко за инструктажа по време на развода и отвода, както и воденето на нормативните документи по отношение отчитането на извънредния труд в Затвора Пазарджик, същия им води обучението и стрелбите.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 145, АЛ. 3 ОТ ГПК, СЪДЪТ ПРИКАНВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА.

ЮРК. Р.: Нямам правомощия за сключване на спогодба.

Спогодба не бе постигната.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 146 ОТ ГПК СЪДЪТ ПРИСТЪПИ КЪМ ДОКЛАДВАНЕ НА ДЕЛОТО:

Подаденият иск е с правно основание чл. 215, ал.5, т.2 от ЗМВР, чл.187

ал.7 от ЗМВР, чл. 86 от ЗЗД от И. С. П., чрез пълномощника си адв. Д. с която сочи, че ищеца работи като държавен служител на длъжност надзирател първа степен от надзорно-охранителния състав в ответната Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието град София, с местоизпълнение на служебните задължения Затвора град Пазарджик. Служителите в ТД “Изпълнение на наказанията“ и териториалните ѝ поделения, са държавни служители и лица, работещи на трудов договор. Статутът на държавните служители от ГДИН, техните права и задължения са регламентирани в специалния Закон за изтърпяването на наказанията и задържането под стража и Правилника за прилагането му - ППЗИНЗС.

Работата в системата на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ е организирана на смени от по 24 часа непрекъснати денонощни дежурства или по 12 часа, по предварително утвърдени графици за смените при сумирано изчисляване на работното време в часове за тримесечен период. За периода 24.03.2020-01.12.2022г. ищецът е изпълнявал служебните си задължения в дежурства на 24 часов режим на работа, а за периода от 01.12.22 г.-24.03.2023 г. - на 12 часов режим на работа. Работното време на доверителят ѝ за отчетен период, като служител работещ при сумирано изчисляване на работното време включва: продължителността на положените от него дежурства по предварително утвърден график, както и часовете труд, положени от него извън даваните дежурства под формата на претърсвания, обиски, служебни занятия, конвойна дейност, стрелби и други съпътстващи дейности.

Реалната продължителност на всяка работна смяна е различна от нормативно установената (12 или 24 часа), тъй като на практика към нея трябва да бъдат включени и съпътстващите нарядни дейности. Ищецът се явява на работа 15 минути преди началото на работното време, за да бъде проверена наличността и годността му и е освобождаван от наряд значително по-късно след изтичане на работната му смяна. Времето, през което той осъществява професионална дейност, е необходимо за подготовка на наряда, която включва: наличността на състава по ежедневна ведомост, строеви преглед, инструктаж, въоръжаване и оборудване с боеприпаси за външните постове, необходимото време за придвижване до поста от мястото на

инструктаж и отвод, за сдаване и приемане на постове по опис от следващото отделение, респективно от следващия постови надзирател, което включва дейности по приемане и сдаване на поста, попълване на документи, обход на поста и проверка състоянието на средствата за сигнализация, проверка на всички спални помещения за тяхната цялост, санитарни помещения, врати, прозорци, решетки, стени, катинари, извършване на обиски и претърсвания, проверка на състоянието и наличността на лишените от свобода, изготвяне на доклад за констатираните по време на дежурството нарушения от сдаващия постови и времето за придвижване от поста до мястото за инструктаж и отвод, времето за отвод извършван от дежурния главен надзирател и освобождаване на смяната от длъжностното лице, реално продължава около 2 часа над нормативно установеното за едно 12 или 24 часово дежурство. По време на тези съпътстващи постовата дейност действия, доверителят ѝ изпълнява служебните си задължения, на разположение е на дежурния главен надзирател с необходимото униформено облекло и снаряжение, явява се и остава на територията на затвора, толкова, колкото му е разпоредено, в съответствие с решението на Началника на Затвора Пазарджик. Всички тези действия безспорно представляват част от работното му време, с всичките му присъщи характеристики, но въпреки това, не му се отчитат и съответно заплащат. В ежедневните нарядни ведомости се отразява не реалната, а нормативно установената продължителност на смените, без да се включва времето за горе цитираните дейности, съпътстващи дежурствата. Времето, отработено от ищеца преди началото на 12 и 24-часовото дежурство и след края му, следва да се отчита и заплаща от ответника като извънреден труд, тъй като през цялото това време — от момента на явяването, до момента на напускането на територията на Затвора, той е реално ангажиран, за да изпълни дежурството си. Това представляват реално отработени часове, свързани с носенето на дежурството. Поради нереалното отчитане на фактическата продължителност на всяка смяна, в случаите, когато ищецът е надвишавал нормата си работно време за отчетен период, същият е полагал извънреден труд, който не е бил отчитан в пълен размер, нито заплащан в цялост, като такъв с 50% увеличение на база основното му трудово възнаграждение.

Всяко вземане за допълнително възнаграждение за извънреден труд през процесния период, става изискуемо след 25-то число на месеца, следващ

отчетния период, тъй като съгласно вътрешните правила за организацията на работната заплата в ГДИН месечните трудови възнаграждения се изплащат до 25-то число на месеца, т.е. задължението е изпълнимо до 25-то число и длъжникът изпада в забава след изтичане на падежа. Средно месечно клиентът ми е изпълнявал служебните си задължения при 24-часов режим минимум 6 пъти месечно, а при 12-часов режим минимум 12 пъти месечно. За процесния период, ищецът е изработил общо около 400 часа извънреден труд.

Отказът на ГДИН да зачете реалната продължителност на работната смяна, която е различна от нормативно установената (12 и 24 часа), като не отчита съпътстващите наряди дейности, противоречи, както на разпоредбите на Кодекса на труда, така и на практиката на Съда на Европейския съюз - преюдициални заключения на СЕС по тълкуването на: Директива 93/104 относно някои аспекти на организацията на работното време и Директива 2003/88/EQ на Европейския парламент и на Съвета относно някои аспекти на организацията на работното време /Решение от 09.09.2003 г. по дело C-151/02 Landeshauptstadt Kiel/Norbert Jaeger, Решение от 11.01.2007 г. по дело C-437/05 Jan Vorel/ Nemocnice Cesky Krumlov; Решение от 25.11.2010 г. по дело C-429/09 Gunter Fuss/Stadt Halle/. Съобразно даденото от СЕС тълкуване на нормите на цитираната директива, времето, в което работникът или служителят е длъжен да бъде на разположение на място, определено от работодателя се счита за работно време.

В този смисъл са и задължителните разяснения, дадени в т. 1 от ТР № 8/2013 г. по тълк. дело № 8/2013 г. на ОСГТК на ВКС, съгласно които "При непрекъсваем производствен процес /смени, дежурства/ нормативно определеното време за хранене, се включва в работното време, ако работникът или служителят е длъжен да присъства физически на място, определено от работодателя".

Моли съда да приеме, че в настоящия казус съществуват всички необходими законови предпоставки за уважаване на исковата претенция- между страните е налице действително служебно правоотношение; основното задължение на служителя да престара труд е изпълнено, като за процесния период е положен и извънреден труд; работодателят от своя страна не е изпълнил задължението си за заплащане на уговореното допълнително възнаграждение за положен извънреден труд. С оглед това, следва да бъде

ангажирана отговорността на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”, която следва да изплати на своите служители паричната равностойност на положените часове извънреден труд за процесния период, което обуславя и правния интерес на доверителят ѝ от завеждане на настоящата искова молба срещу ответника. Към датата на завеждане на исковата претенция, клиентът ѝ е отработил общо около 400 часа извънреден труд. При изчисляване на база основно месечно възнаграждение, увеличено с 50% съгласно чл.187 ал.7 от ЗМВР, всеки извънреден час следва да бъде компенсирал по 13 лева, т.е. задължението на ответника към ищеца за процесния период възлиза на 5200 лв. Задължението на работодателя за заплащане на възнаграждение за извънреден труд е част от задължението му за плащане на трудово възнаграждение, което е установено със срок. На основание чл.84, ал.1, ЗЗД ответникът е изпаднал в забава след изтичане на срока, в който е трябвало да изплати съответното възнаграждение, поради което претендираме и законна лихва върху главницата до момента на окончателното изплащане на сумата.

Оформен е петитум с който се иска от съда да ги призове с ответника на съд и след като се убеди в истинността на изложените факти и основателността на претенцията му, да постанови решение, с което да осъди Главна дирекция "ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА" да заплати на И. С. П., ЕГН *****, действащ чрез пълномощника си адвокат А. Д., САК, сумата от 5200 лева (пет хиляди и двеста лева) представляваща неизплатено възнаграждение за положен извънреден труд в периода 24.03.2020г. - 24.03.2023 г., сумата от 500 лв. (петстотин лева), представляваща общ сбор на мораторни лихви върху всяко вземане от възникването му от 01.04.2020 г. до 24.03.2023 г. — датата на завеждане на исковата молба в съда, както и законната лихва върху главницата, считана от момента на изпадане в забава до датата на окончателното изплащане на паричното задължение.

Съобразно разпоредбата на чл.127, ал.4, ГПК, моли съда всички претендирани суми да бъдат преведени по следната банкова сметка: в Централна кооперативна банка, с титуляр И. С. П..

Моли съда да основание чл. 78, ал. 1 от ГПК да осъди ответника да плати на доверителя му всички разноски по делото, включително и адвокатско възнаграждение.

Сочат се доказателства. Правят се доказателствени искания.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника ГД „Изпълнение на наказанията“- София, в който се сочи, че така предявената искова претенция от И. С. П. е неоснователна и необоснована при следните съображения: Служителите в Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" и в териториалните ѝ служби са държавни служители по смисъла на чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗИНЗС. Техните правоотношения се уреждат от този закон и правилника за прилагането му. Едва ако липсват разпоредби уреждащи държавната служба в Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" субсидиарно приложение намират разпоредбите относно държавната служба в Закона за Министерството на вътрешните работи, съгласно чл. 19, ал. 2 от ЗИНЗС.

Разпоредбата на ППЗИНЗС предвижда, че „Средната денонощна продължителност на работното време на служителите от надзорно-охранителния състав за месеца не може да превишава установената продължителност на работния ден“. Държавните служители работещи на смени по график, следва да изработят 168 часа за един месец, за да покрият необходимия норматив при средно 21 работни дни месечно за служителите на ненормирано работно време. В тази връзка като доразвитие на тези положения съгласно Заповед № Л-1416/23.10.20г. па министъра на правосъдието Д. А. па основание Заповед № ЧР-05-320/06.10.20г.; Заповед № Л-2271/13.05.2019г. и Заповед № Л-2728/14.06. 2019г. па Главен директор на ГД“ИН“ главен комисар В. М.; Заповед № ЧР-05-283/17.08.2021г. на министъра на правосъдието д-р Я. С.; Заповед № Л-14/27.06.19г. на основание Заповед № ЧР-05-11/30.01.2015г.; Заповед № Л-1269/01.09.21 г. ЗА Началник па Затвора - Пазарджик гл. инспектор Д. Д. на основание Заповед № ЧР-05-283/; Заповед № Л-148/31.01.22г. на Началник на Затвора - Пазарджик старши комисар В. К. на основание Заповед № ЧР-05-283/17.08.21 г.; Заповед № 1551/24.11.22г. старши комисар В. К. на основание Заповед № 05-283/17.08.21 г. и чл. 166. (1) от ППЗИНЗС; Заповед № Л-1687/23.12.22г. на основание Заповед № 05-283/17.08.21 г. и чл. 166. (1) от ППЗИНЗС ясно е посочено, че работното време на тези служители се изчислява сумарно за тримесечен период, като изчисляването на нормата работно време в часове се извършва, като броят на работните дни, включени в периода, се умножат по нормалната продължителност на работния ден - 8 часа. В ППЗИНЗС е предвидено, че „Когато службата се носи без прекъсване, за работно време от 8 часа на

постовия се осигурява половин час почивка, за работно време от 12 часа - 45 минути почивка, и за работно време от 24 часа - 90 минути почивка.” В настоящия случай ищецът е давал 12 и 24-часови дежурства.

Обедната почивка /почивка за хранене/ задължително се осигурява, когато характерът на извършваните дейности позволява прекъсване на производствения процес. Продължителността на този вид почивка не може да бъде по-малка от 30 минути. През време на ползване на почивката, служителят е длъжен да изпълнява служебните си задължения и да стои на работното си място. За 24 -часовата смяна се осигуряват три почивки за хранене по 30 минути или 90 минути, както е разпоредбата ППЗИНЗС за отработено време. Като за процесния период се зачита цялата продължителност на работното време от 24,5ч. заедно с почивките, като в това работно време са включени и всички мероприятия относно инструктажа, сдаване и приемане на постове по чл. 305, 306, 307, 311 и 314 от ППЗИНЗС, съгласно посочените по-горе заповеди, и във връзка с изменението на ЗИНЗС с ДВ. бр.14 от 10 Февруари 2017г.

Съгласно чл. 19, ал. 2 от ЗИНЗС - за държавните служители по ал. 1, т. 1 се прилагат разпоредбите относно държавната служба в Закона за Министерството на вътрешните работи, доколкото в този закон не е предвидено друго.

Императивния характер на разпоредбата чл. 187, ал. 7 и 8 от ЗМВР, където изрично е регламентирана възможността за получаване на възнаграждение за извънреден труд за отработени до 70-часа на отчетен период, а за отработеното време над 70-часа се компенсира с допълнителен отпуск. Определянето на възнаграждение за извънреден труд за отработени над 70-часа на отчетен период е в противоречие с императивния характер на разпоредбата ЗМВР, освен ако не е имало писмено съгласие от служителя за прилагането на разпоредбата на чл. 187а от ЗМВР за допълнителните 25-часа извънреден труд, каквото съгласие не е дадено от **И. П.**.

С последните изменения на ЗМВР допълнителния отпуск за положен извънреден труд над 70-часа е отменен, като вече приложима е нормата на чл. 187а от ЗМВР.

Разпоредбата ППЗИНЗС „При 24-часов график на дежурство до 20 часа са постова служба. След дежурството се осигурява почивка не по- малко от

48 часа”. В конкретния случай, през процесния период, на ищеца е била осигурявана 72-часова почивка след 24-часово дежурство. Времето от 48- я час до 72-я час безспорно дава възможност за отдых, почивка и презареждане на физическите сили на служителите.

Съгласно ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ 1/2020 гр.София, 15.03.2023 год. на Върховният касационен съд на Република България, Общо събрание на Гражданска колегия в съдебно заседание на 23 февруари 2023 год. Тълкувателно дело № 1/2020 г. е образувано с разпореждане от 26.02.2020 г. на Председателя на ВКС, съгласно заповед № 466/20.02.2020г. въз основа на искане от Министъра на правосъдието по чл. 125 ЗСВ за приемане на тълкувателно решение по следния въпрос: „При отчитане и заплащане на положените часове нощен труд от служители на Министерство на вътрешните работи приложими ли са разпоредбите на Кодекса на труда и на Наредбата за структурата и организацията на работната заплата /в частност разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от същата наредба/ или следва да се прилагат разпоредбите на специалния Закон за Министерството на вътрешните работи и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове ?“

По изложените съображения Общото събрание на гражданската колегия на Върховния касационен съд, е решил при отчитане и заплащане на положените часове нощен труд от служители на Министерство на вътрешните работи не са приложими разпоредбите на Кодекса на труда и на Наредбата за структурата и организацията на работната заплата /в частност разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от същата наредба/ и следва да се прилагат разпоредбите на специалния Закон за Министерството на вътрешните работи и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове.

В случая на служителите от надзорно-охранителния състав не им се полага парична компенсация за нощен труд, като тълкувателно решение 1 /20г. започва да поражда правни последици от датата на образуване 26.02.2020г., поради което следва при отчитането на работното време и извънредния труд да не се взема в предвид коефициента за нощен труд от 0.143 по Кодекса на труда.

Относно претенцията за твърдяното правило за идване 15 минути по-рано за работа взема следното становище: Това правило е било променено с изменение и допълнение на ППЗИНЗС в ДВ, бр. 20 от 2014 г. когато, е било

премахнато от правилника и е останало да битува неправилно единствено в съзнанието на някои служители. Съгласно чл. 305 от ППЗИНЗС - назначените в наряд се явяват в поделението в определеното за инструктаж време, годни да изпълняват служебните си задължения. Съгласно чл. 304. (1) от ППЗИНЗС Във всеки затвор, поправителен дом, затворническо общежитие и арест се изготвят инструкции за особеностите на постове и произтичащите от тях задължения. В инструкциите се определят:

- местонахождението на поста, границите и пунктовете за изпълнение на служебните задължения и местата за смяна на постовия;
- особеностите на поста и на какво конкретно да се обръща внимание при изпълнение на служебните задължения;
- редът на обхождане територията на поста и най-характерните начини за изпълнение на служебните задължения;
- редът за осъществяване на връзка и взаимодействие с дежурния главен надзирател или дежурния по арест, командира на отделението или младши инструктора по охраната, съседните постове, дежурния от териториалното поделение на Министерството на вътрешните работи и др.;
- униформата и снаряжението на постовия;
- други особености и дейности на постовия.

Инструкциите се утвърждават от началника на затвора и от началника на областната служба "Изпълнение на наказанията".

В случая в Заповед № Л-1269/01.09.21 г. ЗА Началник на Затвора - Пазарджик гл. инспектор Д. Д.; Заповед № Л-148/31.01.22г. на Началник на Затвора - Пазарджик старши комисар В. К.; Заповед № 1551/24.11.22г. старши комисар В. К. началник на Затвора — Пазарджик ясно е посочено начало на работното време от 08:15ч., до 08:45ч. на следващия ден при 24-часов график за работа, и няма никакво задължение за служителите, за идване 15-минути по-рано на работа.

По отношение на 12-часовия наряд съгласно Заповед № 1551/24.11.22г. старши комисар В. К. на основание Заповед № 05- 283/17.08.21г. и чл. 166. (1) от ППЗИНЗС; Заповед № Л-1687/23.12.22г. на основание Заповед № 05-283/17.08.21 г. и чл. 166. (1) от ППЗИНЗС много ясно е посочено, че за всяка от дневните и нощни смени за работа са включени в работното време

допълнителни 30-минути за сдаване и приемане като за отработено време се отчита 12ч. и 30-минути за всеки 12-часов наряд.

Моли уважаемия съд също така да обърне сериозно внимание на съставения Протокол № ВД/МЗ-48/12.02.19 г./ снимка на работното време в затвора/, който е представен по делото, чрез който на практика е бил установен реалният период от време, с който се удължава работната смяна заради сдаването и приемането на всички постове в затвора и последващия отвод.

Засеченото от комисията време на удължаване на работата в затвора е 30 минути, като това време е добавено след това със заповедите на началника, на затвора относно реда за определяне на работното време на държавните служители в Затвора - Пазарджик през 2020г., 2021г. и 2022г., и включено към работната норма часове, които трябва да положат служителите на тримесечие, като разликата отработени часове над тримесечната норма е изплащана на служителя **И. П.** под формата извънреден труд.

Важен момент за отбелязване, е че при съставянето на протокола са взели участие и представители на „Синдиката на служителите в затворите в България“, като в случая това е бил тогавашния председател на местния синдикат на ССЗБ мл. инспектор Е. М. Б., който не е подавал възражение, не е оспорвал протокола пред съд за неточност относно реално засеченото удължаване на работното време при смяната на стария и нов наряд в затвора.

Реално съгласно постовите книги, които е подписвал по дата и час служителя **И. П.** сутрин при сдаването на наряда, не е имало случай за времето на исковия период да си тръгва по-късно от 08:45ч. при начало на работния ден 8:15ч., което още веднъж потвърждава, че общата продължителност на наряда на служителите от НОС в Затвора -Пазарджик не продължава повече от 24ч. и 30 мин., а не както твърди ищеца и адвокатата му за близо 26-часа, което с 2-часа над реално положения труд като времетраене. След като служителя се подпише, че е сдал поста той повече няма задължения към работодателя и му остава да извърви 50-метра разстояние от корпуса до КПП-то на затвора където се намира стаята за отвод, след това следва до 5-минути време за отвод и напускане на Затвора -Пазарджик.

Също така, е важно да се отбележи, че подобно замерване на работното време е правена по гр. дело № 1218/21 г. на РС-Пазарджик дело относно

работното време в затвора от назначеното вещо лице (снимка на работното време относима към исковия период), което замерване е описано в последното допълнително заключение - съдебно икономическа експертиза от дата 13.06.22г., като в точка 12 на тази експертиза, както и в заключителната и част, ясно се вижда, че точната продължителност на работното време в Затвора - Пазарджик е 24ч. и 30-минути, или само 30-минути допълнително, както е била засечена три години по-рано продължителността на работното време, съгласно приложения по делото Протокол № ВД/МЗ- 48/12.02.19г., и реално показва, че вече най-малко три години няма налично такова надработване от близо 2-часа, каквото твърди ищеца, и се явява точно отчитане на времетраенето относно работното време, на отделенията на надзирателите във връзка с непрекъсваемостта, на работния процес в Затвора - Пазарджик. Като снимката на работното време е била направена от вещото лице на дати 26.05.22г., 27.05.22г. и 09.06.22г. сутринта по време на сдаването и приемането на наряда на старата и нова смени в Затвора - Пазарджик.

По отношение на вече създадената съдебна практика по идентични искове от служителите на ГД "ИН" в другите затвори в страната, моли съда да има предвид, че всеки затвор е с различна сградна база, различна охраняема площ в декари, различен брой външни и вътрешни постове за служене и различен брой л/с за преброяване.

Много лесно чрез приложението „Гугъл - Ърт“ може да се измери, че разстоянието от входния портал на Затвора - Пазарджик до най-отдалечената вишка, на полуобиколка обходено от външните стени на затвора е приблизително 230 метра, което разстояние от здрав физически човек се изминава за по-малко от 300 секунди /пет минути/, като самият ЗИНЗС изисква служителите преди застъпване да бъдат проверявани дали са здрави физически, за което ще представи доказателства.

Аналогичен анализ за Затвора - Плевен показва, че само едната страна от правоъгълника на охраняемия периметър е дълга приблизително над 500 метра с няколко външни охраняеми вишки в индустриалната зона на затвора, а на другата страна ширината варира от 80 метра до 200 метра, като за всичко описано ви представяме снимки от сателит с точност на измерване до един метър.

С оглед на гореизложеното би следвало наличната съдебна практика за

останалите затвори в страната да не се приема изцяло, и по аналогия поради направените промени в нормативната база, както и заради разликата в големината и площта на затворите в страната, различния брой постове, различния капацитет на затворите относно общия брой на л/с в тях, което пък обуславя времето за преброяване на л/с сдаването и приемането на постове на служителите, различните графици за разпределение на времето за служителите издадени от началниците на затвори, които графици са пряко свързани с всички изброени строго индивидуални особености на всеки затвор в системата на ГД“ИН“. Като в случая сме изложили доводи и доказателства в тази насока, реалните размери на Затвора - Пазарджик приблизително (102м. х 110м.) в метри чрез сателитна снимка на Затвора - Пазарджик с точност до един метър.

Служителя **И. П.** при приемане и сдаване на поста в затвора се е подписвал в „постови книги“, в тези постови книги много просто и ясно може да се види реалния час на сдаване на поста сутрин в края на 24- часовата смяна, като това сдаване е ставало след като служителя е преброил затворниците заедно със новата смяна служител, обходил е постове съгласно чл. 311 от ППЗИНЗС. От момента, в който служителя е сдавал поста за него повече няма никакви задължения да остане в затвора и му остават единствено да извърви 50 -100 метра до изхода на затвора.

На служителя са били изплащани регулярно всички часове положен извънреден труд за занятия, стрелби, вдигане по тревога, както и труда положен на официалните празници за целия исков период съобразно нормативните изисквания на ЗМВР, ЗИНЗС и КТ.

Във връзка с погасителната давност имаме претенция и моли уважаемия съд да вземе в предвид чл. 111 от ЗЗД според който с изтичане на тригодишна давност се погасяват вземанията за възнаграждение, за труд, за които не е предвидена друга давност.

С оглед на гореизложеното моли съда след като съобрази приложените по делото доказателства, да остави без уважение исковата претенция предявена от **И. П.** срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, като неоснователна, необоснована и недоказана!

На основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК, в случай че обективно претенциите на ищеца бъдат отхвърлени или частично уважени, претендират

присъждане на разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение, съразмерно с отхвърлената част от иска.

Прави особено искане: С цел намаляване натоварването на Районен съд - Пазарджик и администрацията на Затвора - Пазарджик заради над 90-те напълно идентични искиви претенции заведени от надзирателите пред съда, като такова в случая е и настоящото дело. Моли съда да направи обективно съединяване на исковете на основание чл. 213 от ГПК, при което да бъдат направени индивидуални изчисления за отработеното време на всеки отделен служител на затвора завел иск за надработване пред настоящия състав, и съда да се произнесе с едно общо решение, по гр. дела от 2023г. на РС-Пазарджик с номера - 1048; 1049; 1054; 1058; 1079; 1084; 1085; 1090; 1091; 1096; 1111; 1112; 1121; 1122; 1124; 1142; 1143; 1146; 1220.

Моли съда да бъде привлечено на основание чл. 219, ал. 1 от ГПК, като трето лице - помагач началника на Затвора - Пазарджик старши комисар В. П. К..

Сочи доказателства. Прави доказателствени искания.

По доказателствената тежест съдът указва на страните, че всяка от тях носи доказателствена тежест за установяване на фактите и обстоятелствата, на които основава своите искания и възражения. В конкретния случай ищцовата страна следва да докаже твърдените от нея факти и обстоятелства, от които черпи претендираните си права, а именно: основанието на претендирания за положен извънреден труд, периодът през който ищецът е положил този извънреден труд, както и размерът на своите претенции. От друга страна ответникът носи доказателствена тежест за установяване и доказване на всички обстоятелства, които обосновават неговите възражения.

АДВ. Д.: Нямам възражения по доклада. Да се приеме. Нямам доказателствени искания.

Във връзка с представените в днешното с. з. записи от видеокамери, възразявам същите да се приемат като доказателства по делото. Нито съдът, нито процесуалните представители на страните по делото притежават необходимите технически знания и умения за разчитане на същите, а още по-малко за установяване автентичността на същите. Самите записи са изготвени от служители, които са пряко подчинени на ГДИН и касаят конкретни дни, избрани от ответника. Относно искането за разпит на свидетеля Ф., не

възразявам.

С оглед допуснатия ми от съда свидетел за разпит в днешното съдебно заседание, заявявам, че същия е в болничен, поради което няма възможност да се яви за разпит в днешното съдебно заседание. Моля да допуснете Е. М. Б. да бъде разпитан в следващото съдебно заседание, като същия да бъде призован по адреса на местоработата му в Затвора в гр. Пазарджик.

ЮРК. Р.: Нямам възражения по доклада. Да се приеме. Нямам доказателствени искания.

По отношение истинността на видеозаписите, те се правят автоматично от DVR-системата и никой служител няма право да изтрива или да въздейства върху тях, защото те се подават директно от централата и се следи да няма опити за манипулации. Манипулации не може да има, но изтрИ.е може. Като юридическо лице, което е към Министерство на правосъдието, се следи за истинността на записите и запазване тяхната цялост, с цел удостоверяване на факти и обстоятелства при нужда от изискване от съдебни, следствени или прокурорски служби.

По отношение на уточняване присъствието конкретно на ищеца по делото, моля записите да бъдат прегледани в присъствието на гл. инспектор Ф., който познава всеки един от служителите си и може да ги разпознае в случай, че ищецът не присъства лично по делото. Тези записи от няколко дни показват една системност и постоянност на процеса, както в един завод – време на идване, време на развод, отвод и тръгване, което е идентично почти всеки ден.

СЪДЪТ с Определение № 2424/20.09.2023 г. е приел представените от страните доказателства, включително и представения от ответника 1 бр. СД диск. Допуснал е до разпит при режим на довеждане един свидетел от ищеца, като е оставил без уважение искането за допускането до разпит на втори такъв.

АДВ. Д.: Не поддържам искането по чл. 190 от ГПК.

СЪДЪТ следва да се произнесе по направените в настоящото съдебно заседание от страните доказателствени искания, като счита, че същите са допустими и основателни и като такива следва да бъдат уважени.

СЪДЪТ счита, че представената от ищцовата страна Заповед № 155/12.11.2018 г., издадена от ГД „Изпълнение на наказанията“ - Затвор гр.

Пазарджик е относима към предмета на правния спор и като такава следва да се приеме по делото. Следва да се приемат по делото и представените от ответната страна съобщение от ГДИН с рег. № 7013/09.11.2023 г., както и представените днес веществени доказателства- 2 бр. дискове, за които се твърди, че съдържат записи, които биха били от значение за решаване на правния спор по същество.

СЪДЪТ намира за основателно искането на ответника за допускането до разпит, в качеството му на свидетел служителят на ГДИН Г. Ф., който следва да бъде призован по месторабота за следващото открито съдебно заседание по делото.

По отношение на допуснатия свидетел Е. М. Б., съдът постановява, че същият не се явява днес, поради здравословни причини, което налага Б. да бъде призован по местоработата му и разпитан в качеството си на свидетел в следващото открито съдебно заседание по делото.

СЪДЪТ счита, че следва да даде възможност на страните да поставят допълнителни въпроси по исканата от тях съдебна експертиза, като им дава възможност да формулират такива писмено и да ги представят по делото.

С оглед на гореизложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представеното от ищеца писмено доказателство- Заповед № 155/12.11.2018 г., както и представеното от ответника- съобщение с рег. № 7013/09.11.2023 г., ведно с веществените доказателства- 2 бр. дискове.

ДОПУСКА до разпит в качеството му на свидетел при режим на призоваване по месторабота Г. Ф., който следва да бъде призован в това си качество за следващото открито съдебно заседание по делото.

По отношение на експертизата, съдът ще се произнесе за допускането на такава, след като изслуша показанията на допуснатите свидетели, тъй като същите биха имали значение за изготвяне на експертното заключение и неговата правилност.

ПРЕДОСТАВЯ възможност на страните да формулират писмено допълнителни въпроси по съдебната експертиза.

За следващото открито съдебно заседание по делото да бъде призован Е. М. Б. на адреса на местоработата му.

СЪДЪТ счита, че делото не е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и го НАСРОЧВА за 26.01.2024 г. от 11.30 ч., за която дата и час страните следва считат уведомени от днес.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ свидетелят Г. Ф. по адреса на местоработата му в Затвора в гр. Пазарджик.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ свидетелят Е. М. Б. по адреса на местоработата му в Затвора в гр. Пазарджик.

Протоколът написан в съдебно заседание, което приключи в 11.20 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____